

Bemærkninger til forslaget

Fiskeribankloven foreskriver i § 7, stk. 3: »Driftsoverskud henlægges til reserve- og administrationsfonden, for så vidt det ikke medgår til dækning af tidligere års underskud. Eventuelt underskud, ud over hvad der måtte kunne afholdes af reserve- og administrationsfonden, søges dækket ved bevillinger på de årlige finanslove. Hvis virksomheden efter at reserve- og grundfonden er opbrugt, i 3 på hinanden følgende år udviser driftstab, skal der af Folketinget træffes beslutning om, hvorvidt virksomheden skal fortsættes og vilkårene herfor.«

Den ugunstige udvikling i fiskerierhvervets indtjening har siden 1985 betydet en forøgelse af bankens restancer. Ved udgangen af 1985 udgjorde restancerne ca. 34 mill. kr. I slutningen af 1988 var dette beløb vokset til ca. 102 mill. kr. Restancerne holdt sig på dette niveau indtil 1991, hvor der i løbet af året skete et fald. Faldet fortsatte i 1992, men i 1993 er der sket en ny stigning i restancerne. Ult. august 1993 udgjorde de ca. 55 mill. kr. Restancerne udgør en omfattende risiko for en betydelig del af bankens udlån.

Med restancestigningerne fulgte kraftige stigninger i de regnskabsmæssige tab på Fiskeribankens udlån. Med underskuddet i 1990 forsvandt bankens egenkapital, og for at sikre bankens fortsatte virke blev det nødvendigt, at gøre brug af bestemmelsen i fiskeribankloven om, at banken kan søge sit underskud dækket på de årlige finanslove.

Underskuddet udgjorde i 1990 38,7 mill. kr., i 1991 38,0 mill. kr. og i 1992 18,8 mill. kr., hvilket indebærer, at Folketinget skal tage stilling til bankens fortsatte virksomhed.

Fiskeribankloven blev senest revideret i 1991, bl.a. med henblik på at forbedre bankens økonomiske situation. Ved lovændringen blev bankens bestyrelse udvidet med 3 medlemmer, hvoraf 2 skal have indsigt i udlånsvirksomhed i private pengeinstitutter, og der blev som en hovedregel indført krav om passende garanti fra private pengeinstitutter ved Fiskeribankens udlån. Efter lovrevisionen har bankens bestyrelse gennemført en række tilpasninger i udlånspolitikken og kreditvurderingerne med henblik på at begrænse tabsrisikoen. Disse ændringer fik virkning med besty-

relsens vedtagelse af en ny vedtægt og et nyt udlånsreglement, der efter finansministerens og fiskeriministerens godkendelse trådte i kraft den 22. oktober 1991.

De lov- og vedtægtsmæssige stramninger blev i 1992 yderligere styrket gennem indførelsen af et nyt ansøgningskema og -procedure samt ved indførelse af en vurderingsordning med anvendelse af vurderingsinspektører. Den nye vurderingsordning og ansøgningskemaet, der blev taget i brug for ansøgninger indgivet efter den 1. oktober 1992, har til formål at styrke kreditvurderingerne gennem en bedre belysning af såvel den enkelte ansøgers økonomiske forhold som af fartøjsphantets værdi.

Endelig skal peges på, at der inden for de seneste år er truffet forskellige foranstaltninger i forbindelse med inddrivelsen af ydelserne på fiskeribanklånene. Bl.a. er rykningsproceduren og inkasso- og udlægsforretninger fremskyndet, således at der nu på et tidligt tidspunkt skrives ind over for misligholdelse af lånene.

Ved Akt 254 12/5 1993 godkendte Finansudvalget en refinansieringsordning med henblik på at lette rente- og afdragsbyrden for en del af fiskerflåden. Ansøgninger under ordningen skal indgives inden 31. december 1993. Ordningen medfører en risiko for tab. Tabsrisikoen begrænses dog ved de nævnte stramninger af bankens udlånsprocedure og ved at der stilles krav om at 2 vurderingsinspektører medvirker ved vurdering af fartøjet.

Ved en vedtægtsændring af 10. juni 1993 er der indført en tillægslåneordning, således at der kan ydes nye lån til fartøjer med friværdi. Tillægslåneordningen forventes ikke at medføre øgede tab, men vil muligvis kunne bidrage til en forbedring af driftsresultatet på kort eller mellemlangt sigt.

Det er endnu for tidligt at give en sikker vurdering af de forskellige ændringers samlede effekt på bankens indtjening. For så vidt angår nyudlånet må det forventes, at stramningerne kan føre til sikring af, at der ikke opstår tab på nyudlånet ud over, hvad der kan dækkes ind af bidrags- og gebyrindtægter på nyudlånet.